

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 50/2016
28.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.К., због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика у стицају са кривичним делом непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.К., адвоката Д.Ж., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Мионици К 1300/11 од 18.05.2015. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 219/15 од 07.10.2015. године, у седници већа одржаној 28.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.К., адвоката Д.Ж., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Мионици К 1300/11 од 18.05.2015. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 219/15 од 07.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мионици К 1300/11 од 18.05.2015. године окривљени М.К., је оглашен кривим да је извршио кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ у стицају са кривичним делом непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. КЗ, па је суд окривљеном најпре утврдио појединачне казне затвора и то за кривично дело из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ казну затвора у трајању од два месеца, а за кривично дело из члана 296. став 1. КЗ казну затвора у трајању од седам месеци, па му је затим суд изрекао условну осуду тако што му је утврдио јединствену казну затвора у трајању од осам месеци и истовремено оредио да се та казна неће извршити уколико окривљени у року од две године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Оштећени Ж.Р. је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак. Истом пресудом окривљени М.К. је обавезан да суду на име паушала плати износ од 2.000,00 динара, на име трошкова кривичног поступка износ од 13.800,00 динара, као и да оштећеном Ж.Р. на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 117.000,00 динара, све у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Ваљеу Кж1 219/15 од 07.10.2015. године и то ставом првим изреке, делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног М.К., па је преиначена пресуда Основног суда у Мионици К 1300/11 од 18.05.2015. године у погледу одлуке о кривичној санкцији и трошковима кривичног поступка, тако што је Виши суд у Ваљеу окривљеном М.К. за кривично дело непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од три месеца и истовремено одредио да се та казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка оштећеном Ж.Р. плати износ од 78.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом извршења. У преосталом делу жалба браниоца окривљеног у погледу кривичног дела из члана 296. став 1. КЗ је одбијена као неоснована, а побијана пресуда у непреиначеном делу потврђена. Ставом другим изреке усвојена је жалба браниоца окривљеног М.К., па је преиначена пресуда Основног суда у Мионици К 1300/11 од 18.05.2015. године, тако што је Виши суд у Ваљеу према окривљеном на основу члана 422. тачка 3) ЗКП одбио оптужбу да је учинио кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, а из разлога наступања застарелости кривичног гоњења. Одлучено је да трошкови кривичног поступка у погледу овог кривичног дела у износу од 13.800,00 динара падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног М.К., адвокат Д.Ж., у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновну одлуку.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је првостепена пресуда између осталог заснована и на налазу и мишљењу вештака саобраћајне струке који су окривљени и бранилац примили 14.05.2015. године, а претрес, на коме је саслушан вештак и на коме је донета пресуда, је одржан 18.05.2015. године, због чега је бранилац тражио одлагање претреса ради припремања одбране, будући да Законик о кривичном поступку предвиђа минимални рок од осам дана за изјашњење, што суд није прихватио и на који начин је по оцени браниоца дошло до битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости оспорава налаз и мишљење вештака саобраћајне струке наводећи у образложењу захтева одређене нејасноће и противречности у налазу и мишљењу овог вештака и његовом исказу датом на главном претресу. Поред тога, бранилац наводи да првостепени суд прихвата у целини исказ оштећеног Ж.Р., иако је, по оцени браниоца, исказ овог сведока дат пред истражним судијом у супротности са чињеницама које је суд утврдио током поступка, а да је у кокретном случају до контакта дошло на

коловозу. Бранилац истиче да је суд само на основу претпоставке закључио да огледало које је пронађено на лицу места по својим карактеристикама припада возилу окривљеног, будући да се то није могло утврдити на основу криминалистичко-техничке документације, због чега бранилац сматра да је суд током поступка пропустио да изведе вештачење из кога би се поуздано могло утврдити да ли огледало које је пронађено на лицу места по својим карактеристикама припада возилу окривљеног или неком другом возилу.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног оспорава оцену изведених доказа од стране нижестепених судова и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Поред тога, бранилац у захтеву истиче и повреду чл. 15. и 16. ЗКП, јер сматра да у току доказног поступка није на несумњив начин утврђена кривица окривљеног.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из чл. 15, 16. и 438. став 2. тачка 3) ЗКП, као и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, али у образложењу захтева не наводи разлоге због којих сматра да је у побијаним пресудама дошло до наведене битне повреде одредаба кривичног поступка, због чега је Врховни касациони суд оценио да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбацио као недозвољен, а на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП у делу у којем је захтев одбацио јер нема законом прописан садржај.

**Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.**

**Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.**